

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä heinäkuuta 2010

N:o 672—677

SISÄLLYS

N:o		Sivu
672	Tasavallan presidentin asetus Suomen ja Latvian välillä raakaöljyn ja öljytuotteiden vastavuoroisesta varmuusvarastoinnista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	2321
673	Valtioneuvoston asetus kanojen suojelusta	2323
674	Valtioneuvoston asetus koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten suojelusta	2329
675	Valtioneuvoston asetus ankkujen ja hanhien suojelusta	2339
676	Valtioneuvoston asetus strutsieläinten suojelusta	2342
677	Valtioneuvoston asetus kalkkunoiden suojelusta	2348

N:o 672

Tasavallan presidentin asetus

Suomen ja Latvian välillä raakaöljyn ja öljytuotteiden vastavuoroisesta varmuusvarastoinnista tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Riikassa 30 päivänä lokakuuta 2009 Suomen tasavallan hallituksen ja Latvian tasavallan hallituksen välillä raakaöljyn ja öljytuotteiden vastavuoroisesta varmuusvarastoinnista tehty sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 4 päivänä toukokuuta 2010 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 4 päivänä kesäkuuta 2010, on voimassa 17 päivästä heinäkuuta 2010 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Latvian kanssa raakaöljyn ja öljytuotteiden vastavuoroisesta varmuusvarastoinnista tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 4 päivänä kesäkuuta 2010 annettu laki (558/2010) tulee voimaan 17 päivänä heinäkuuta 2010.

3 §
Sopimuksen muut kuin lainsäädännön
alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena
voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä hei-
näkuuta 2010.

Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Juha Rehula*

N:o 673

Valtioneuvoston asetus kanojen suojelusta

Annettu Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta kanojen pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, kanojen pidosta säädetään eläinsuojelusetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kanalla* Gallus gallus -lajiin kuuluvaa lintua;

2) *munivalla kanalla* munintakypsää kanaa, jota pidetään elintarvikkeiksi tarkoitettujen munien tuotantoa varten;

3) *broilerilla* lihantuotantoa varten pidettävää kanaa;

4) *emolla* isovanhempais- tai vanhempaispolven kanaa;

5) *kananpoikasella* munivaksi kanaksi tai munivan kanan emoksi kasvatettavaa kanaa, joka ei ole vielä munintakypsä;

6) *pesällä* erillistä munimiseen tarkoitettua tilaa, jonka pohja ei ole kanojen kanssa kosketuksiin joutuvasta metalliverkosta;

7) *käytettävissä olevalla alalla* vähintään 30 senttimetriä leveää aluetta, jonka kaltevuus on enintään 14 prosenttia, jonka esteetön korkeus on vähintään 45 senttimetriä ja johon ei lueta mukaan pesiä;

8) *avokanalalla* muuta munivien kanojen kanalaa kuin häkkikanalaa;

9) *varustellulla häkillä* sellaista munivien kanojen pitoon tarkoitettua häkkiä, jossa kanoilla on käytettävissään pesä, pehkuu nokkimista ja kuopimista varten sekä asianmukaisia orsia;

10) *varustelemattomalla häkillä* muuta kuin 9 kohdassa munivien kanojen pitoon tarkoitettua häkkiä.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Kanojen pitopaikan on oltava materiaaleiltaan, rakenteiltaan ja muilta ominaisuuksiltaan sellainen, että kanojen vahingoittumisen vaara on mahdollisimman vähäinen. Kanojen pitoon tarkoitettujen eläinsuojien ja häkkien sisäpintojen sekä kanojen pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita

Neuvoston päätös 78/923/ETY (31978D0923); EYVL N:o L 323, 17.11.1978, s. 12,

Neuvoston päätös 92/583/ETY (31992D0583); EYVL N:o L 395, 31.12.1992, s. 21,

Neuvoston direktiivi 98/58/EY (31998L0058); EYVL N:o L 221, 8.8.1998, s. 23,

Neuvoston direktiivi 99/74/EY (31999L0074); EYVL N:o L 203, 3.8.1999, s. 53.

siten, että ne voivat aiheuttaa kanoille myrkytyksen.

Kanojen pitopaikan lattian tai pohjan on oltava kanoille sopivasta materiaalista sekä sellainen, että se ei aiheuta linnuille vahinkoa. Lattian tai pohjan on oltava sellainen, että se tukee riittävästi linnun jalkojen josta eteenpäin osoittavaa kynttä. Jos kanoja pidetään verkkopohjalla, verkon langan paksuuden on oltava vähintään kaksi millimetriä.

Eläinsuojat, häkit, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita lintuja eivätkä vaaranna niiden terveyttä tai hyvinvointia. Kuolleet kanat on poistettava pitopaikasta päivittäin. Kaikki tilat, laitteet ja välineet, joiden kanssa munivat kanat ovat kosketuksissa, on puhdistettava ja desinfiotava kauttaaltaan säännöllisesti ja aina, kun tila tyhjenetään ja ennen kuin uusi kanaerä tuodaan sisään. Eläinsuojassa on huolehdittava jyrсийöiden ja muiden haittaeläinten torjunnasta.

Kaksi- tai useampikerroksisen kanojen pitojärjestelmän on oltava sellainen, että jokainen kerros voidaan tarkastaa suoraan ja vaivatta ja että kanat voidaan poistaa kerroksista asianmukaisesti. Päällekkäin sijoitettavat kerrokset on rakennettava ja sijoitettava siten, että kanojen ulosteet eivät putoa alempiin kerroksiin. Kanahäkin oviaukon on oltava kooltaan, rakenteeltaan ja muodoltaan sellainen, että kana voidaan poistaa häkistä ilman, että sille aiheutuu tarpeetonta kärsimystä tai vahingoittumisen vaaraa.

4 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, ilman virtausnopeus, pölyn määrä tai haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Lämpötilan on oltava eläinsuojassa pidettävillä kanoille sopiva.

Jos eläinsuojan ilmanvaihto perustuu pääasiassa koneellisesti toimivaan ilmanvaihtoon, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän ilmanvaihdon järjestämiseen on oltava mahdollisuus myös laitteiston häiriöiden aikana. Koneellisesti toimivassa ilmanvaihtolaitteistossa on tarvittaessa oltava hälytysjärjestelmä, joka antaa hälytyksen häi-

riön sattuessa. Hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava säännöllisesti.

Jos eläinsuojan valaistukseen käytetään pääasiassa lamppuja, kanoille on järjestettävä sopiva lepoaika vähentämällä riittävästi valon voimakkuutta. Käytettäessä pääasiassa luonnonvalaistusta ikkunat on sijoitettava siten, että valo jakautuu tasaisesti eläinsuojan eri osiin. Munivien kanojen kanalassa on valaistusrytmin oltava sellainen, että vuorokaudessa on riittävän pitkä yhtäjaksoinen pimeä aika.

Melutaso on pidettävä kanalassa mahdollisimman alhaisena. Jatkuvaa tai äkillistä melua on vältettävä, eivätkä kanat saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

Jos kanojen pitopaikassa käytetään pehkoa, se on pidettävä sopivan kuivana.

5 §

Laitteet ja välineet

Kanojen pitoon, juottoon ja ruokintaan tarkoitetuista laitteista ja välineistä ei saa aiheutua kanoille vahingoittumisen vaaraa. Ilmastointi- ja ruokintalaitteiden sekä muiden laitteiden ja välineiden on oltava sellaisia, että ne aiheuttavat mahdollisimman vähän melua.

Ruokintakourut, -astiat ja muut ruokintalaitteet on sijoitettava siten, että linnut saavat riittävästi rehua.

Kanojen pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Vesiastiat, -kourut, -nipat ja muut juottolaitteet on sijoitettava siten, että ne ovat kaikkien kanojen ulottuvilla.

6 §

Ulkotarha ja muu ulkotila

Jos kanoilla on mahdollisuus päästä ulos, eläinsuojasta ulos johtavan kulkureitin on oltava kanoille turvallinen. Ulkotarhan aitojen on oltava kanoille sopivasta materiaalista ja niille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään kanojen vahingoittuminen.

Ulkotarhan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon kanojen lukumäärä ja tarhan pohjan laatu. Tarhan pohjan on oltava sellainen, että se voidaan pitää kuivana. Ulkotarhassa ei

saa olla rakenteita tai esineitä, jotka saattavat vahingoittaa lintuja. Kanoilla on tarvittaessa oltava ulkona sopivia säänsuojia.

7 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Kanojen hyvinvointi on tarkastettava vähintään kerran päivässä. Vastakuoriutuneet, sairaat, vahingoittuneet tai poikkeavasti käyttäytyvät linnut on kuitenkin tarkastettava vähintään kaksi kertaa päivässä. Kana on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Jos tarkastuksessa havaitaan tavanomaisesta poikkeavaa, on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin asian selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

8 §

Kanojen käsittely

Kun kanoja otetaan kiinni tai poistetaan häkistä, on kanoja käsiteltäessä noudatettava erityistä varovaisuutta. Ennen kuin kanoja otetaan kiinni tai otetaan ulos häkistä, on poistettava sellaiset laitteiden ja välineiden aiheuttamat esteet, jotka voivat vahingoittaa kanoja.

Kanat on otettava ulos häkeistä yksitellen siten, että niitä samalla tuetaan rinnasta ja suojataan siipiä vahingoittumiselta. Munintansa lopettaneita kanoja käsiteltäessä on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, ettei niille aiheuteta luunmurtumia tai muita vaurioita.

9 §

Juotto ja ruokinta

Kanoille annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kiivennäisillä täydennettyä. Broilereiden ruokinnassa on kiinnitettävä erityistä huomiota ravinnon koostumukseen, jotta vältetään nivel- ja luustovaurioiden syntymistä.

Kanojen saatavilla on oltava riittävästi rehua sekä jatkuvasti juomavettä. Ruokinnassa on vältettävä rehun koostumuksen tai määrän äkillisiä muutoksia.

Kanojen ruokintaan ja juottamiseen tarkoitettut laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina. Ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä.

10 §

Munivien kanojen varustelemattomat häkit

Jos häkissä pidetään yhtä täysikasvuista kanaa, häkin pinta-alan on oltava vähintään 1 000 neliösenttimetriä. Jos häkissä pidetään kahta kanaa, kanaa kohden on oltava tilaa vähintään 600 neliösenttimetriä. Jos häkissä pidetään kolmea tai sitä useampaa kanaa, kanaa kohden on oltava tilaa vähintään 550 neliösenttimetriä. Samassa häkissä saa pitää enintään seitsemän kanaa.

Täysikasvuisen kanan häkin korkeuden on oltava vähintään 40 senttimetriä alueella, jonka koko on vähintään 65 prosenttia häkin pinta-alasta, ja muissa osissa korkeuden on oltava vähintään 38 senttimetriä. Häkin pohjan kaltevuus ei saa ylittää 14 prosenttia tai 8 astetta.

Ruokintakourun reunan pituuden on täysikasvuista kanaa kohden oltava vähintään 12 senttimetriä. Jos häkissä pidetään useampaa kuin yhtä kanaa, häkkiä kohden on oltava vähintään kaksi juottolaitetta tai vesiastiaa tai häkissä on oltava yhtäjaksoinen vesikouru. Vesikourun reunan pituuden on tällöin oltava kanaa kohden vähintään 10 senttimetriä.

Häkissä on oltava asianmukainen varuste, johon kanojen kynnet hioutuvat.

Tässä pykälässä tarkoitettuja uusia tai käytöstä poistettuja häkkeitä ei saa ottaa käyttöön.

11 §

Munivien kanojen varustellut häkit

Kutakin häkissä pidettävää kanaa kohden on oltava tilaa vähintään 750 neliösenttimetriä, josta käytettävissä olevaa alaa on oltava kanaa kohden vähintään 600 neliösenttimetriä. Häkin korkeuden on oltava vähintään 20 senttimetriä niissä osissa häkkiä, jotka eivät ole käytettävissä olevaa alaa. Häkin kokonaispinta-alan on kuitenkin oltava vähintään 2 000 neliösenttimetriä.

Ruokintakourun reunan pituuden on täysikasvuista kanaa kohden oltava vähintään 12 senttimetriä. Häkissä on oltava asianmukainen, kanaryhmälle sopiva juottolaite. Jos kanojen juottoon käytetään vesinippoja tai -kuppeja, kunkin kanan ulottuvilla on oltava vähintään kaksi nippaa tai kuppia.

Kanojen käytettävissä on oltava pesä, pehkuu nokkimista ja kuopimista varten sekä asianmukaisia orsia, joiden pituuden on oltava vähintään 15 senttimetriä kanaa kohden. Orsien on oltava kanoille sopivasta materiaalista ja sellaiset, että kanat voivat käyttää niitä vaikeuksitta.

Häkissä on oltava asianmukainen varuste, johon kanojen kynnet hioutuvat.

Häkkirivien välillä on oltava vähintään 90 senttimetriä leveä käytävä. Alimman häkki-kerroksen on oltava vähintään 35 senttimetrin korkeudella lattiasta.

12 §

Avokanalat

Avokanalassa saa olla enintään 9 kanaa käytettävissä olevan alan kutakin neliometriä kohden.

Ruokinta- ja juottopaikoilla on oltava riittävästi tilaa siten, että juomasta tai rehusta ei synny tarpeetonta kilpailua. Jos kanojen ruokintaan käytetään ruokintakouruja, niiden reunan pituuden on kanaa kohden oltava vähintään 10 senttimetriä. Jos kanojen ruokintaan käytetään pyöröruokkijoita, niiden reunan pituuden on oltava kanaa kohden vähintään 4 senttimetriä.

Jos kanojen juottoon käytetään yhtäjaksoisia vesikouruja, niiden reunan pituuden on oltava kanaa kohden vähintään 2,5 senttimetriä. Jos kanojen juottoon käytetään pyöröjuottolaitteita, niiden reunan pituuden on oltava kanaa kohden vähintään senttimetri. Jos kanojen juottoon käytetään vesinippoja tai -kuppeja, kutakin alkavaa 10 kanan ryhmää kohden on oltava vähintään yksi nippa tai kuppi siten, että kunkin kanan ulottuvilla on vähintään kaksi nippaa tai kuppia.

Kanojen käytettävissä on oltava pehkuu nokkimista ja kuopimista varten.

Kanoilla on oltava asianmukaiset tilat munninta varten. Jokaista alkavaa seitsemän kanan ryhmää kohden on oltava vähintään yksi pesätila. Jos kanalassa käytetään yhteispesiä, pesätilaa on oltava jokaista alkavaa 120 kanan ryhmää kohden vähintään neliometri.

Kanalassa on oltava tarkoituksenmukaisia orsia, joiden pituuden lintua kohden on oltava vähintään 15 senttimetriä. Orsien on ol-

tava kanoille sopivasta materiaalista ja sellaisia, että kanat voivat käyttää niitä vaikeuksitta, eikä niissä saa olla teräviä kulmia.

13 §

Vähintään 350 munivan kanan avokanaloille asetettavat lisävaatimukset

Jos kanalassa on vähintään 350 munivaa kanaa, kanaa kohden on oltava vähintään 250 neliösenttimetriä pehkulla varustettua aluetta, ja vähintään yhden kolmasosan lattian pinta-alasta on oltava varustettu pehkulla.

Orsia ei saa sijoittaa pehkujen yläpuolelle, ja orsien välisen vaakasuoran etäisyyden toisistaan on oltava vähintään 30 senttimetriä sekä etäisyyden seinästä vähintään 20 senttimetriä.

Sellaisessa kanalassa, jossa kanat voivat liikkua vapaasti eri tasojen välillä, saa tasojen olla enintään neljä. Tasojen välisen esteettömän korkeuden on oltava vähintään 45 senttimetriä.

Jos kanoilla on mahdollisuus päästä ulos, ulkotilaan on johdettava useita vähintään 35 senttimetrin korkuisia ja vähintään 40 senttimetrin levyisiä ulosmenoaukkoja. Ulosmenoaukot on sijoitettava rakennuksen koko pituudelle, ja niiden yhteenlasketun leveyden on oltava vähintään 2 metriä jokaista 1 000 kanan ryhmää kohden. Tarhassa on oltava mahdollisuus päästä suojaan epäsuotuisilta sääoloilta ja petoeläimiltä. Tarvittaessa tarhassa on oltava asianmukaiset juottolaitteet.

14 §

Munivien kanojen emot

Kanalassa, jossa pidetään emoja, on neljää tai viittä emoa kohden oltava vähintään yksi pesä. Jos kanalassa käytetään yhteispesiä, pesätilaa on jokaista alkavaa 100 emon ryhmää kohden oltava vähintään neliometri.

15 §

Kananpoikaset

Kananpoikasten pitopaikan tilojen sekä juotto- ja ruokintalaitteiden on oltava liitteen mukaisia.

16 §

Broilerit

Broilereiden pitopaikassa on oltava pehkuu tai muuta soveltuvaa kuiviketta.

Broilereiden saatavilla on oltava jatkuvasti juomavettä. Ruokinta- ja juottolaitteiden korkeutta on säädettävä lintujen kasvun mukaan siten, että kaikki broilerit voivat vaikeuksitta syödä ja juoda.

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 20 §, sellaisena kuin se

Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

on asetuksissa 425/2000 ja 860/2004, sekä kanojen pidolle asetettavista eläinsuojeluväestimyksistä annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (635/2000).

18 §

Siirtymäsäännökset

Elintarvikkeeksi tarkoitettuja muniavia kanoja ei saa 1 päivästä tammikuuta 2012 pitää 10 §:ssä tarkoitettussa varustelemattomassa häkissä.

Sellaisessa avokanalassa, joka on ollut käytössä 3 päivänä elokuuta 1999 ja jossa käytettävissä oleva ala on yhtä suuri kuin käytettävissä oleva lattiapinta-ala, saa 12 §:n 1 momentista poiketen 31 päivään joulukuuta 2011 olla 12 kanaa käytettävissä olevan alan neliömetriä kohden.

Hallitusneuvos Tanja Viljanen

1. Häkissä kasvatettavien kananpoikasten tilalle sekä juotto- ja ruokintalaitteelle asetettavat vaatimukset

Poikasten ikä (viikkoa)	Poikasten enimmäislukumäärä/m ²	Häkin vähimmäiskorkeus (cm)	Ruokintakourun reunan vähimmäispituus (cm) poikasta kohden	Poikasten enimmäislukumäärä vesinippaa kohden
Enintään 6	85	25	2	15
Yli 6 mutta enintään 12	50	25	3 tai 4	10
Yli 12 mutta enintään 18	30	38	5—8	8

2. Avokanalassa kasvatettavien kananpoikasten tilalle sekä juotto- ja ruokintalaitteille asetettavat vaatimukset

Poikasten ikä (viikkoa)	Poikasten enimmäislukumäärä/m ²	Ruokintakourun reunan vähimmäispituus (cm) poikasta kohden	Vesikourun reunan enimmäispituus (cm) poikasta kohden	Poikasten enimmäislukumäärä pyöreätä vesiasiaa kohden
Enintään 6	25	2	0,5	150
Yli 6 mutta enintään 12	15	5	0,65	100
Yli 12 mutta enintään 18	10	5	0,65	100

N:o 674

Valtioneuvoston asetus**koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten suojelusta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, eläinten pidosta säädetään eläinsuojelasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *seura- tai harrastuseläimellä* koira, kissa ja muuta pienikokoista eläintä, jota pidetään seuran, harrastuksen, myymisen, välittämisen, vuokraamisen, kasvattamisen, valmentamisen, kouluttamisen, säilytettäväksi tai hoidettavaksi ottamisen vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä; lisäksi seura- tai harrastuseläimellä tarkoitetaan tullin, puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen käytössä olevaa koira, poliisikoira, vartiokoira, paimenkoira, rekikoira, opas- tai muuta avustukoira sekä muihin vastaaviin tarkoituksiin ja tehtäviin käytettävää koira;

2) *ulkotarhalla* ulkoilutarhaa tai muuta sitä vastaavaa, eläimen ulkoiluun tarkoitettua aйдattua tai muulla tavalla selvästi rajattua aluetta.

2 luku

Seura- ja harrastuseläimen pitopaikka

3 §

Yleiset vaatimukset

Eläimen pitopaikan ja eläimen pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa eläimelle myrkytyksen.

Häkin, terraarion tai muun vastaavan eläimen pitoon tarkoitetun tilan oviaukon tai muun vastaavan aukon on oltava kooltaan, rakenteeltaan ja muodoltaan sellainen, että eläin voidaan poistaa pitopaikasta ilman, että sille aiheutuu vahingoittumisen vaaraa. Pitopaikan on oltava sellainen, että eläin ei voi jäädä kiinni pitopaikan rakenteisiin tai muutoin vahingoittua, eikä siinä saa olla sellaisia teräviä kulmia ja ulokkeita, jotka voivat vahingoittaa eläintä. Häkit, terraariot sekä muut vastaavat tilat on sijoitettava siten, että niiden väliin jää riittävästi tilaa eläinten tarkastamista ja hoitamista varten, sekä niin, etteivät eri häkkien eläimet voi vahingoittaa tai liata toisiaan.

Pitopaikan lattia tai pohja on voitava pitää puhtaana. Verkkolattian, ritilälattian tai muun reijitetyn lattian on oltava eläimelle sopiva sekä sellainen, että eläin ei voi jäädä kiinni lattiaan tai muutoin vahingoittua.

Pitopaikassa on oltava eläinlajille sopiva sisustus ja muu varustus sekä tarvittaessa sel-

laista materiaalia, että eläin voi toteuttaa lajinomaisia käyttäytymistarpeitaan kuten kiipeilyä, kaivamista, jyrkimistä, piiloutumista, suojautumista, kylpemistä, uimista, sukeltamista tai pesän rakentamista. Eläimen pito paikka sekä eläimen pitoon tarkoitetut varusteet ja laitteet on pidettävä hyvässä kunnossa niin, etteivät ne vahingoita eläintä tai vaaranna sen terveyttä tai hyvinvointia.

Eläimen pitoon tarkoitetut laitteet ja välineet on sijoitettava siten, etteivät ne aiheuta eläimelle vahingoittumisen vaaraa. Sähköjohdot ja -laitteet sekä esineet, jotka voivat vahingoittaa eläintä, on tarvittaessa suojattava tai sijoitettava siten, että ne ovat eläimen ulottumattomissa.

Eläimen ruokintaan ja juottamiseen tarkoitetut astiat ja laitteet on sijoitettava pitopaikkaan siten, että eläin voi syödä ja juoda vaikeuksitta.

4 §

Pitopaikan olosuhteet

Pitopaikan ilmanlaadun, lämpötilan ja ilman suhteellisen kosteuden on oltava eläimelle sopivia. Ilmanvaihto ei saa aiheuttaa eläimelle haitallista vetoa.

Eläin ei saa olla jatkuvasti alttiina ympäristön melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

Pitopaikan valaistuksen on oltava sellainen, että eläin voi toteuttaa lajinomaisia käyttäytymistarpeitaan. Valaistus ei saa aiheuttaa eläimelle haittaa eikä vahinkoa.

5 §

Ulkotarhan yleiset vaatimukset

Ulkotarhan maaston, kasvillisuuden ja maapohjan on oltava eläinlajille sopivia. Pohjan on oltava sellainen, että se voidaan pitää kuivana. Tarvittaessa maapohjan on oltava salaajittu tai viemäroity. Tarha ei saa olla liukas siten, että siitä aiheutuu eläimelle vahingoittumisen vaaraa.

Ulkotarhan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon eläinlaji, -rotu, eläimen koko ja aktiivisuus sekä eläinten lukumäärä. Ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton. Ulkotarhaan johtavien kulkuteiden on oltava eläimelle turvallisia.

Ulkotarhan aidan on oltava eläimelle turvallinen ja eläinlajille sopivasta materiaalista valmistettu. Jos aita on verkkoaitaa, verkon silmäkoon on oltava sellainen, että eläin ei voi jäädä siihen kiinni päästään, raajoistaan tai muista ruumiinosistaan. Ulkotarhan aitamiseen ei saa käyttää piikkilankaa.

3 luku

Seura- ja harrastuseläimen hoito

6 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Eläimen terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota lisääntymisaikana ja kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Jos tarkastuksessa havaitaan jotain poikkeavaa, on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin tilanteen selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

Eläinryhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia eläimiä ryhmään on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin. Eläimet, jotka suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat muutoin vahingoittaa toisiaan, on pidettävä erillään toisistaan tai eläimillä on pitopaikassa oltava mahdollisuus paeta ja piiloutua muilta eläimiltä.

Päivittäisten hoitotoimenpiteiden äkillisiä muutoksia on vältettävä. Eläimen lajinomaisen liikunnantarpeen tyydyttämisestä on huolehdittava riittävästi.

7 §

Juotto ja ruokinta

Eläimelle annettavan ruuan on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kiennäisillä ja vitamiineilla täydennettyä. Ruokinnassa on kiinnitettävä erityistä huomiota eläimen lajinomaisiin ravintovaatimuksiin ja ravinnon koostumukseen.

Eläimen ruokintaan ja juottamiseen tarkoitetut astiat, laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa pilata ruokaa eivätkä juomavettä.

8 §

Lisääntyminen

Pentuja ja poikasia ei saa vieroittaa emostaan liian varhain. Vieroituksen on tapahduttava sekä pentujen tai poikasten että emon hyvinvoinnin kannalta edullisimpana ajankohtana. Vieroitukseen valmistauduttaessa emolla on tarvittaessa oltava mahdollisuus päästä omaan erilliseen tilaan, jonne pennut tai poikaset eivät pääse.

4 luku

Koirat

9 §

Yleiset vaatimukset

Täysikasvuista koiraa on ulkoilutettava päivittäin riittävän usein, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä koiran liikunnatarpeen tyydyttämiseen.

Ulkona saa ympärivuotisesti pitää vain sellaisia koirarotuja, jotka soveltuvat jatkuvaan ulkona olemiseen.

Koiran pitoon tarkoitettujen tilojen on oltava sellaisia, että koiralla on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

10 §

Koiran kytkeminen

Koiraa saa muuten kuin tilapäisesti pitää ulkona yhteen paikkaan kytkettynä vain asutuna olevan rakennuksen välittömässä läheisyydessä. Alle vuoden ikäistä koiraa saa vain tilapäisesti pitää ulkona yhteen paikkaan kytkettynä.

Ulkona muutoin kuin tilapäisesti pidettävällä koiralla sekä koiratarhassa pidettävällä koiralla on oltava mahdollisuus päästä asianmukaiseen koppiin tai muuhun tarkoituksenmukaiseen lepopaikkaan, jossa sillä on riittävä suoja sääoloja vastaan. Koiratarhan koossa on otettava huomioon koiran tai koirien rotu, koko ja lukumäärä.

Muutoin kuin tilapäisesti ulkona yhteen paikkaan kytkettynä pidettävällä koiralla on

oltava liikkumatilaa vähintään 40 neliometriä. Koiran kytkin ei saa päästä kiertymään puun, tolpan eikä muun vastaavan esteen ympärille.

Muutoin kuin tilapäisesti ulkona yhteen paikkaan kytkettynä pidettävän koiran kaulapannan on oltava riittävän leveä ja ympärysmitaltaan säädettävissä. Kaulapanta ei saa olla metallinen eikä kuristava.

Sisällä koiraa ei saa pitää kytkettynä muutoin kuin hyväksyttävästä syystä tilapäisesti ja lyhytaikaisesti.

11 §

Koiran ulkotarha

Koiran ulkotarhan vähimmäiskoko on liitteen 1 kohdassa.

12 §

Koirankoppi tai muu sitä vastaava säänsuoja

Koirankopin tai muun sitä vastaavan säänsuojan on oltava kooltaan, rakenteiltaan ja varustukseltaan koiralle sopiva. Seinien, katon ja lattian on oltava tiiviitä ja tarvittaessa lämpöeristettyjä. Pohjan on oltava irti maanpinnasta. Lämpötilan ja ilmanlaadun on oltava koiralle sopivia.

Kulkuaukon on oltava sellainen, että koiralle ei aiheudu vahingoittumisen vaaraa. Kulkuaukko on tarvittaessa varustettava sopivalla läpällä. Lattia on pidettävä puhtaana ja kuivana. Koiralla on oltava käytössään maakuualusta.

13 §

Häkki tai muu vastaava tila

Häkin tai muun vastaavan tilan korkeuden on oltava vähintään koiran pituus rintalastasta hännän juureen kerrottuna kahdella. Lattian on oltava kiinteäpohjainen. Jos samassa häkissä tai muussa vastaavassa tilassa pidetään useampaa kuin yhtä koiraa, korkeus määräytyy suurimman koiran pituuden mukaan.

Häkin tai muun vastaavan tilan, joka ei ole eläinsuojeluasetuksen 22 §:ssä tarkoitettu tila, vähimmäiskoko on liitteen 2 kohdassa. Eläinsuojelulain (247/1996) 15 §:n 1 momentissa

tarkoitettussa löytöeläinten talteenottopaikassa sekä mainitun lain 24 §:ssä tarkoitettussa eläinten säilytettäväksi tai hoidettavaksi ottamisessa voidaan käyttää enintään 50 prosenttia edellä säädettyä pienempiä häkkeitä ja vastaavia muita tiloja, jos säilytettäväksi tai hoidettavaksi ottaminen on lyhytaikaista.

14 §

Synnytys

Nartulle on annettava mahdollisuus synnyttää rauhalliseen, mukavaan paikkaan, joka on sille etukäteen tuttu tai johon sen on annettu tutustua riittävän varhain ennen synnytystä. Nartulle, joka valmistautuu synnytykseen tai jolla on imetettäviä pentuja, on annettava mahdollisuus olla rauhassa. Synnyttäneellä nartulla on tarvittaessa oltava mahdollisuus poistua vapaasti pentujensa luota.

Siitokseen käytettävällä nartulla ei saa teetää pentuja liian usein.

Vieroitettujen 8—16 viikon ikäisten pentujen häkin tai sitä vastaavan tilan vähimmäiskoko on liitteen 3 kohdassa.

5 luku

Kissat

15 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Kissan pitoon tarkoitettujen tilojen on oltava sellaisia, että kissalla on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Kissan pitopaikassa on oltava sopivia rakenteita tai paikkoja kiipeilyä ja kynsimistä varten. Lisäksi pitopaikassa on oltava hiekkalaatikko tai hiekkalaatikoita taikka muita sopivia tiloja ulostamista ja virtsaamista varten.

Pitopaikan lattian on oltava kiinteä.

16 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Jos kissoja pidetään vapaana huoneessa tai muussa vastaavassa suurehkossa tilassa, täy-

sikasvuista kissaa kohden on oltava tilaa vähintään 1 neliometri, kuitenkin siten, että pinta-alan on oltava aina vähintään 5 neliometriä.

Muussa kuin eläinsuojeluasetuksen 22 §:ssä tarkoitettun häkin tai vastaavan tilan pinta-alan on oltava vähintään 1,5 neliometriä ja korkeuden vähintään 1,3 metriä. Jos samassa häkissä tai muussa vastaavassa tilassa pidetään useita kissoja, tilaa on oltava kissaa kohden vähintään 0,7 neliometriä.

Eläinsuojelulain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettussa löytöeläinten talteenottopaikassa sekä eläinsuojelulain 24 §:ssä tarkoitettussa eläinten säilytettäväksi tai hoidettavaksi ottamisessa voidaan käyttää enintään 50 prosenttia 2 momentissa säädettyä pienempää tilaa, jos säilytettäväksi tai hoidettavaksi ottaminen on lyhytaikaista.

17 §

Kissan kytkeminen tietyille paikalle

Kissaa ei saa pitää paikalleen kytkettynä muutoin kuin tilapäisesti ja lyhytaikaisesti. Tällöin kissan on oltava jatkuvassa valvonnassa.

6 luku

Jyrsijät ja kaniinit

18 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Jyrsijän ja kaniinin pitopaikan on oltava sellainen, että eläimellä on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Jyrsijän ja kaniinin pitopaikassa on oltava sopivaa kuiviketta, kuten pihkatonta haketta, heinää, olkea tai muuta vastaavaa pohjamateriaalia. Jyrsijän ja kaniinin pitopaikassa saa olla verkkolattia vain, jos verkko on välittömässä kosketuksessa kiinteän pohjan kanssa. Pitopaikassa eläimillä on oltava mahdollisuus piiloutua.

19 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Jyrsijällä ja kaniinilla on oltava käytettävissä asianmukainen pesälaatikko, koppi, onkalo tai muu vastaava pesätila.

Gerbiilin pitopaikassa on oltava putkia, käytäviä tai kanavia taikka muita vastaavia rakenteita tai mahdollisuus kaivaa käytäviä maahan. Gerbiilin, sinsillan ja degun pitopaikassa on tarvittaessa oltava mahdollisuus kylpeä hiekassa tai muussa vastaavassa materiaalissa. Sinsillan ja degun pitopaikassa on oltava riittävästi hyllyjä tai muita vastaavia rakenteita, joilla eläimet voivat oleskella muiden eläinten niitä häiritsemättä.

Jyrsijän ja kaniinin saatavilla on oltava hampaita kuluttavaa, jyrsittävää ruokaa tai muuta jyrsimiseen sopivaa materiaalia. Kaniinin, marsun, sinsillan ja degun saatavilla on jatkuvasti oltava sopivaa korsirehua.

Jyrsijän pitopaikan vähimmäiskoko on liitteen 4 kohdassa ja kaniinin pitopaikan vähimmäiskoko liitteen 5 kohdassa.

7 luku

Hillerit ja fretit

20 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Hillerin ja fretin pitopaikan on oltava sellainen, että eläimellä on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

21 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Hillerin ja fretin pitopaikassa on oltava niille sopivia virikkeitä sekä asianmukainen pesälaatikko, -koppi, -onkalo tai muu vastaava pesätila. Jos samassa paikassa pidetään useampia eläimiä, on pesälaatikoita, koppeja, onkaloita tai muita vastaavia pesätiloja oltava niin monta, että kaikki eläimet voivat käyttää niitä samanaikaisesti ilman, että niistä syntyy tarpeetonta kilpailua. Pitopaikassa on oltava

hiekkalaatikko tai hiekkalaatikoita taikka muita sopivia tiloja ulostamista ja virtsaamista varten. Pitopaikassa ei saa olla verkkolattiaa.

Pitopaikan pinta-alan on oltava vähintään 1 neliometri ja korkeuden vähintään 0,6 metriä. Jos samassa pitopaikassa pidetään useita eläimiä, tilaa on oltava eläintä kohden vähintään 0,35 neliometriä.

8 luku

Häkkilinnut

22 §

Häkin yleiset vaatimukset

Häkkilinnun häkin on oltava sellainen, että linnuilla on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Häkkilinnun häkin on oltava riittävän tilava ottaen huomioon lintulaji, linnun aktiivisuus, koko, ikä, sukupuoli sekä häkissä pidettävien lintujen lukumäärä ja sukupuolijakauma.

23 §

Häkin erityiset vaatimukset

Häkissä on oltava linnulle sopivia virikkeitä. Linnulla, joka kuuluu muuhun kuin ainoastaan maassa elävään lajiin, on oltava vähintään kaksi sopivaa materiaalia olevaa ortta. Ryhmässä pidettävillä linnuilla on oltava riittävä määrä sopivia orsia siten, että kaikki ryhmän linnut voivat halutessaan istua samanaikaisesti orsilla muiden häiritsemättä. Orret on sijoitettava häkkiin siten, että linnuilla on riittävästi tilaa lentää tai muutoin liikkua häkissä. Linnuilla on tarvittaessa oltava mahdollisuus päivittäisiin hiekka- tai vesikylyihin.

Häkissä on oltava sopivaa kuiviketta sekä tarvittaessa mahdollisuus hakeutua suojaan. Linnun häkissä ei saa olla verkkolattiaa.

Häkkilinnun ruokinta- ja juottopaikalla on oltava riittävästi tilaa siten, että juomasta tai ruuasta ei synny tarpeetonta kilpailua. Lintu-

jen saatavilla on tarvittaessa oltava sopivan kokoista soraa ruuansulatusta varten.

24 §

Häkkilinnun kytkeminen

Häkkilintua ei saa pitää paikalleen kytkettynä. Häkkilinnun jalkarengaaseen voidaan kuitenkin tilapäisesti kiinnittää talutushihna linnun ulkoiluttamista, siirtämistä tai muuta vastaavaa lyhytaikaista toimenpidettä varten. Linnun on tällöin oltava jatkuvassa valvonnassa.

9 luku

Matelijat

25 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Matelijan pitopaikan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon eläinlaji, eläimen aktiivisuus, koko, ikä, sukupuoli sekä pitopaikassa pidettävien eläinten lukumäärä ja sukupuolijakauma.

Matelijan terraarion kansien, luukkujen ja muiden vastaavien rakenteiden on oltava asianmukaisesti suljettavissa. Myrkyllisiä tai muutoin vaarallisia eläimiä sisältävään terraarioon on tarvittaessa merkittävä varoitus eläimen vaarallisuudesta.

26 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Pitopaikan lattialla on oltava eläinlajille sopivaa pohjamateriaalia. Tarvittaessa materiaalia on oltava niin paljon, että eläin voi kaivautua sen alle. Pohjamateriaalin kosteuden tulee olla eläinlajille sopiva. Tarvittaessa eläimelle on pitopaikassa oltava asianmukaisesti lämmitettyjä alueita sekä lämpötilaltaan erilaisia alueita. Pitopaikassa on oltava riittävästi eläinlajille sopivia piiloutumispaikkoja. Jos samassa tilassa on useita eläimiä, niillä on oltava mahdollisuus piiloutua yhtä aikaa.

Kiipeilevään matelijalajiin kuuluvan eläimen pitopaikassa on oltava sopivia rakenteita kiipeilyä varten. Puussa elävään matelijalajiin

kuuluvan eläimen pitopaikassa on oltava sopivia oksia tai muita vastaavia rakenteita, joiden varassa eläin voi halutessaan levätä sille luonnollisessa asennossa sekä liikkua ja kiipeillä.

Sellaisen matelijan terraariossa, jonka elintapoihin kuuluu uiminen tai oleskelu vedessä, on oltava vesiallas. Vesialtaan koon ja veden määrän on vastattava eläinlajin tarpeita. Mikäli samassa pitopaikassa pidetään useita eläimiä, kaikkien on voitava oleskella altaassa tai kuivalla alueella samanaikaisesti. Kuivan alueen ja vesialueen rajan on oltava muodoltaan sellainen, että siirtyminen alueelta toiselle käy helposti.

27 §

Pitopaikan olosuhteet

Matelijan pidossa on kiinnitettävä erityistä huomiota pitopaikan ilmankosteuteen sekä ilman ja vesialtaan veden laatuun ja lämpötilaan. Vettä on puhdistettava ja vaihdettava riittävän usein.

Pitopaikan valaistuksen voimakkuuden ja laadun sekä valaistusjaksojen ajoituksen ja keston tulee olla eläinlajille sopivat. Matelijan pitopaikassa on tarvittaessa oltava ultraviolettilamppu. Valon ja lämmön lähteet on tarvittaessa suojattava siten, että eläimet eivät pääse suoraan kosketukseen niiden kanssa.

Jos matelija laitetaan talvilevölle, eläin on vähitellen valmisteltava talvilepoa varten kunkin eläinlajin vaatimusten mukaisesti, esimerkiksi vähentämällä pitopaikan lämpötilaa, valon voimakkuutta sekä eläimelle annettavaa ruokamäärää.

28 §

Juotto ja ruokinta

Matelijoita ruokittaessa on huolehdittava siitä, että eläimet eivät ruokaillessaan vahingoita toisiaan. Sellaisten matelijoiden, jotka juovat vesipisaroita esineiden tai kehonsa päältä, saatavilla on oltava tippuvaa vettä tai pitopaikkaa on sumutettava vedellä päivittäin lajin tarpeiden mukaan.

29 §

Matelijan kytkeminen

Matelijaa ei saa pitää kytkettynä muutoin kuin silloin, kun se on tarpeen eläimen siirron tai muun vastaavan lyhytaikaisen toimenpiteen vuoksi. Matelijan on tällöin oltava jatkuvassa valvonnassa.

10 luku

Sammakkoeläimet

30 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Sammakkoeläimen pitopaikan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon eläinlaji, eläimen aktiivisuus, koko, ikä, sukupuoli sekä pitopaikassa pidettävien eläinten lukumäärä ja sukupuolijakauma.

Sammakkoeläimen pitoon tarkoitettun terraarion kansien, luukkujen ja muiden vastaavien rakenteiden on oltava asianmukaisesti suljettavissa. Myrkyllisiä tai muutoin vaarallisia eläimiä sisältävään terrarioon on tarvittaessa merkittävä varoitus eläimen vaarallisuudesta.

31 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Pitopaikan lattialla tai pohjalla on oltava eläinlajille sopivaa materiaalia. Tarvittaessa materiaalia on oltava niin paljon, että eläin voi kaivautua sen alle. Materiaalin kosteuden on oltava eläinlajille sopiva. Tarvittaessa eläimelle on pitopaikassa oltava asianmukaisesti lämmitettyjä alueita sekä lämpötilaltaan erilaisia alueita. Pitopaikassa on oltava riittävästi eläinlajille sopivia piiloutumispaikkoja. Jos samassa tilassa on useita eläimiä, niillä on oltava mahdollisuus piiloutua yhtä aikaa.

Puussa elävään sammakkoeläinlajiin kuuluvan eläimen pitopaikassa on oltava oksia, lehtikasveja tai muita kiipeilyyn sopivia rakenteita, joiden varassa eläin voi myös halutessaan levätä.

Sellaiseen sammakkoeläinlajiin kuuluvan eläimen pitopaikassa, jonka elintavat niin

vaativat, on oltava vesiallas. Vesialtaan koon ja veden määrän on vastattava eläinlajin tarpeita. Mikäli samassa pitopaikassa pidetään useita sellaisia eläimiä, joiden elintapoihin kuuluu uiminen tai oleskelu vedessä, kaikkien on voitava oleskella altaassa tai kuivalla alueella samanaikaisesti. Kuivan alueen ja vesialueen rajan on oltava muodoltaan sellainen, että siirtyminen alueelta toiselle käy helposti.

Vedessä elävään sammakkoeläinlajiin kuuluva eläin on kasvatettava ja pidettävä vedessä. Veden pohjalla on oltava eläimelle sopivia piiloutumispaikkoja.

32 §

Pitopaikan olosuhteet

Sammakkoeläimen pidossa on kiinnitettävä erityistä huomiota pitopaikan ilmankosteuteen sekä ilman ja vesialtaan veden laatuun ja lämpötilaan. Vettä on puhdistettava ja vaihdettava riittävän usein.

Pitopaikan valaistuksen voimakkuuden, valon laadun ja valaistusjaksojen ajoituksen ja keston tulee olla eläinlajille sopivat. Valon ja lämmön lähteet on tarvittaessa suojattava siten, että eläimet eivät pääse suoraan kosketukseen niiden kanssa.

Jos sammakkoeläin laitetaan talvilevolle, eläin on vähitellen valmistettava talvilepoa varten vähentämällä asianmukaisesti pitopaikan lämpötilaa, valon voimakkuutta sekä eläimelle annettavaa ruokamäärää.

11 luku

Kalat

33 §

Yleiset vaatimukset

Akvaarion veden määrän, laadun, lämpötilan, vesipinta-alan ja veden syvyyden on oltava sopivat ottaen huomioon kalalaji, kalojen koko ja lukumäärä. Akvaarion yhdellä sivulla on oltava näkösuoja, jollei akvaarion kasvillisuus tai muu sisustus anna kaloille riittävää suojaa. Akvaario on tarvittaessa varustettava kannella tai peitelasilla siten, että kalat eivät pääse hyppäämään sieltä pois.

Akvaarion sisustuksen ja pohjamateriaalin on oltava kaloille sopiva. Kaloilla on tarvittaessa oltava sopivia piiloutumispaikkoja.

Akvaarion vettä on vaihdettava tai puhdistettava säännöllisesti siten, että sen laatu pysyy hyvänä. Kuollut kala on poistettava akvaariosta välittömästi.

Kalaryhmiä, -parvia ja -lajeja yhdistettäessä tai tuotaessa uusia kaloja ryhmään on erityistä huomiota kiinnitettävä kalojen yhteensopivuuteen ja kalojen parvikäyttäytymiseen.

12 luku

Selkärangattomat eläimet

34 §

Yleiset vaatimukset

Selkärangattoman eläimen pitopaikan lattialla tai pohjalla on oltava eläinlajille sopivaa materiaalia. Tarvittaessa materiaalia on oltava niin paljon, että eläin voi kaivautua sen alle. Materiaalin kosteuden on oltava eläinlajille sopiva. Pitopaikassa on tarvittaessa oltava eläimille sopivia piiloutumispaikkoja sekä kiipeileville lajeille mahdollisuus kiipeilyyn.

Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Pitopaikan valaistuksen, lämpötilan ja ilmankosteuden tulee olla eläinlajille sopivia. Pitopaikassa on tarvittaessa oltava erilaisia lämpötila-alueita.

Selkärangattoman eläimen pitoon tarkoitettun terraarion kansien, luukkujen ja muiden vastaavien rakenteiden on oltava asianmukaisesti suljettavissa. Myrkyllisiä tai muutoin vaarallisia eläimiä sisältävään terraarioon on tarvittaessa merkittävä varoitus eläimen vaarallisuudesta.

13 luku

Erinäiset säännökset

35 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 21 § sekä koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (211/1998).

Hallitusneuvos Tanja Viljanen

1. Koiran ulkotarhan vähimmäiskoko

Koirien lukumäärä	Pinta-ala (m ²)					
	Koiran (koirien) keskimääräinen paino					
	enintään 5 kg	10 kg	20 kg	30 kg	40 kg	50 kg tai yli
1	5	6	8	10	15	16
2	5	8	10	14	18	20
3	6	10	13	17	22	24
4	8	12	15	20	26	28
5	8	14	18	24	30	32
6	10	16	20	26	34	36

Jos ulkotarhassa pidetään useampaa kuin kuutta koira, tarhan pinta-alaa on lisättävä sopivassa suhteessa yllä olevaa taulukkoa soveltaen.

2. Koiran pitoon tarkoitettu häkki tai muu vastaava tila

Koirien lukumäärä	Pinta-ala (m ²)					
	Koiran (koirien) keskimääräinen paino					
	enintään 5 kg	10 kg	20 kg	30 kg	40 kg	50 kg tai yli
1	2,0	2,0	2,5	3,5	4,5	5,5
2	2,0	2,5	3,5	4,5	6,0	7,5
3	2,0	3,5	4,5	6,0	7,5	10,0
4	2,5	4,0	5,5			
5	3,0	5,0	6,5			
6	4,0	5,5				
7	4,5	6,0				

3. Vieroitettujen 8–16 viikon ikäisten koiranpentujen häkin tai muun vastaavan tilan vähimmäiskoko

Pentujen keskimääräinen paino yhteensä (kg)	Pinta-ala (m ²)
10	2,0
20	2,5
30	3,5
40	4,0
50	5,0
60	5,5
70	6,0

4. Jyrsijän pitopaikan vähimmäiskoko

Eläinlaji	Pinta-ala (m ²)	Pinta-ala ryhmässä pidettävää eläintä kohden (m ²)	Korkeus (m)
Marsu	0,3	0,15	0,25
Kultahamsteri	0,12	-	0,2
Kääpiöhamsteri	0,09	0,045	0,2
Sinsilla	0,4	0,2	0,7
Degu	0,3	0,15	0,4
Rotta	0,18	0,06	0,3
Gerbiili	0,12	0,06	0,3
Hiiri	0,09	0,018	0,2

5. Kaniinin pitopaikan vähimmäiskoko

Kaniinin koko	Pinta-ala (m ²)	Pinta-ala ryhmässä pidettävää eläintä kohden (m ²)	Lyhimmän sivun pituus (m)	Korkeus (m)
alle 1,8 kg	0,25	0,12	0,3	0,3
yli 1,8 mutta enintään 3,0 kg	0,5	0,25	0,4	0,4
yli 3,0 mutta enintään 5,0 kg	0,7	0,35	0,5	0,5
yli 5,0 kg	0,9	0,45	0,6	0,6

N:o 675

Valtioneuvoston asetus
ankkojen ja hanhien suojelusta

Annettu Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta 2 §:ssä tarkoitettujen ankkujen ja hanhien pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään eläinten pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ankalla* lintulajiin *Anas platyrhynchos* tai *Cairina moschata* (myskisorsa) kuuluvaa tarhattua muotoa sekä näiden keskinäistä risteymää; ja

2) *hanhella* lintulajiin *Anser anser F. domesticus* tai *Anser cygnoides F. domesticus* kuuluvaa lintua sekä näiden keskinäistä risteymää.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Ankan ja hanhen pitopaikan on oltava materiaaleiltaan, rakenteiltaan ja muilta ominaisuuksiltaan sellainen, että lintujen vahingoittumisen vaara on mahdollisimman vähäinen.

Lintujen pitoon tarkoitettujen eläinsuojien sisäpintojen sekä lintujen pitoon tarkoitettu-

jen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja tarvittaessa desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa linnuille myrkytyksen.

Eläinsuojat, aitaukset, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita lintuja eivätkä vaaranna niiden terveyttä tai hyvinvointia. Pitopaikka on desinfioitava tarvittaessa. Eläinsuojassa on huolehdittava jyrssiöiden ja muiden haittaeläinten torjunnasta.

Lintujen pitoon tarkoitettut tilat on rakennettava tai sijoitettava siten, että linnuilla on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

4 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Lintujen pitopaikan lattian on oltava linnuille sopivasta materiaalista sekä sellainen, että se ei vahingoita lintuja eikä vaaranna niiden terveyttä tai hyvinvointia. Yli yhden viikon ikäisten lintujen pitopaikan lattialla on oltava riittävästi asianmukaista pehkuu. Lintujen makuualueen on oltava riittävän tilava siten, että linnut mahtuvat samanaikaisesti makuulle. Samassa tilassa pidettävän linturyhmän koon on oltava sopiva suhteessa lintujen ikään, kokoon, sukupuoleen ja käytettävissä olevaan tilaan.

Ankan ja hanhen pitopaikassa on oltava lintulajille sopiva sisustus ja varustus. Pitopaikassa on oltava linnuille riittävä määrä sopivia vesiastioita, joissa linnut voivat kastella päänsä. Alle kolmen viikon ikäisen poikasen kastumista läpimäräksi on kuitenkin vältettävä.

Lihantuotantoa varten pidettävien yli neljän viikon ikäisten ankkojen pitopaikassa saa olla ankoja enintään 16 kiloa neliömetrillä. Jos linnut pääsevät päivittäin ulkotarhaan, pitopaikassa saa olla ankoja enintään 20 kiloa neliömetrillä. Siitokseen käytettävien ankkojen pitopaikassa on oltava tilaa jokaista ankaa kohden vähintään 0,5 neliometriä. Jos linnut pääsevät päivittäin ulkotarhaan, pitopaikassa on oltava tilaa jokaista ankaa kohden vähintään 0,25 neliometriä.

Lihantuotantoa varten pidettävien yli neljän viikon ikäisten hanhien pitopaikassa saa olla hanhia enintään 14 kiloa neliömetrillä. Jos linnut pääsevät päivittäin ulkotarhaan, pitopaikassa saa olla hanhia enintään 18 kiloa neliömetrillä. Siitokseen käytettävien hanhien pitopaikassa on oltava tilaa jokaista hanhea kohden vähintään yksi neliometri. Jos linnut pääsevät päivittäin ulkotarhaan, pitopaikassa on oltava tilaa jokaista hanhea kohden vähintään 0,5 neliometriä.

Siitokseen käytettävillä lintuemoilla on oltava riittävät ja asianmukaiset tilat munintaa varten. Pesätiloja on oltava riittävästi, ja ne on suunniteltava ja sijoitettava siten, että kaikki pitopaikan lintuemot pääsevät niihin vaikeuksitta.

5 §

Eläinsuojan olosuhteet

Lämpötilan ja valaistuksen on oltava eläinsuojassa pidettävälle linnuille sopiva. Jos valaistukseen käytetään pääasiassa keinovaloa, linnuille on järjestettävä sopiva lepoaika vähentämällä riittävästi valon voimakkuutta.

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, ilman virtausnopeus, pölyn määrä tai haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Jos ilmanvaihto perustuu pääasiassa koneellisesti toimivaan ilmanvaihtoon, lintujen terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän ilmanvaih-

don järjestämiseen on oltava mahdollisuus myös laitteiston häiriöiden aikana. Koneellisesti toimivassa ilmanvaihtolaitteistossa on tarvittaessa oltava hälytysjärjestelmä, joka antaa hälytyksen häiriön sattuessa. Hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava säännöllisesti.

Linnut eivät saa jatkuvasti olla alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

6 §

Laitteet ja välineet

Ankkojen ja hanhien pitoon ja ruokintaan tarkoitettujen laitteiden ja välineiden on oltava sellaisia, että ne eivät aiheuta linnuille vahingoittumisen vaaraa.

Ruokintakourut, -astiat ja muut ruokintalaitteet on sijoitettava siten, että kaikki pitopaikan linnut saavat riittävästi rehua. Jos pitopaikassa käytetään automaattisia juotto- tai ruokintalaitteita, linnut on totutettava niiden käyttämiseen.

Lintujen pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Vesiastiat, -kourut ja muut juottolaitteet on sijoitettava siten, että ne ovat kaikkien pitopaikan lintujen ulottuvilla eivätkä ole niille vaarallisia.

7 §

Ulkotarha ja muu ulkotila

Eläinsuojasta ulos johtavan kulkureitin on oltava linnuille turvallinen. Ulkotarhassa ja muussa ulkotilassa ei saa olla sellaisia rakenteita tai esineitä, jotka saattavat vahingoittaa lintuja. Maapohjan on oltava sellainen, että se voidaan pitää sopivan kuivana. Ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton.

Ulkotarhan ja muun ulkotilan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon lintujen ikä, lukumäärä, koko ja aktiivisuus. Tarvittaessa linnuilla on oltava ulkona sopivia säänsuojia.

Ulkotarhan aitojen on oltava linnuille sopivasta materiaalista ja niille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään lintujen vahingoittuminen. Jos aitaamiseen käytetään verkkoaitaa, verkon silmäkoon on oltava sellainen, että linnut eivät voi jäädä siihen kiinni päästään, raajoistaan tai muista ruumiinosistaan.

8 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Ankkojen ja hanhien hyvinvointi on tarkastettava riittävän usein, kuitenkin vähintään kerran päivässä. Lintujen terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota lintujen lisääntymisaikana tai kun hoito-olosuhteissa tapahtuu merkittäviä muutoksia.

Lintu on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Jos tarkastuksessa havaitaan jotain tavanomaisesta poikkeavaa, on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin asian selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

Linturyhmiä yhdistettäessä tai tuotaessa uusia lintuja parveen on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin. Linturyhmän sisäisen arvojärjestyksen sekoittamista on vältettävä. Linnut, jotka suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat muutoin vahingoittaa toisiaan, on pidettävä erillään toisistaan.

9 §

Käsittely ja kohtelu

Ankan ja hanhen pitopaikassa on vältettävä tarpeetonta melua. Linnut on otettava kiinni ja siirrettävä rauhallisesti, ja lintuja käsitellessä on noudatettava erityistä varovaisuutta.

Ennen kuin lintuja otetaan kiinni tai siirretään pois niiden pitopaikasta, on poistettava sellaiset laitteiden ja välineiden aiheuttamat esteet, jotka voivat vahingoittaa lintuja. Lin-

Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

tua ei saa nostaa eikä kantaa ainoastaan jaloista, eikä sitä saa käsitellä siten, että linnun pää roikkuu alaspäin.

Päivittäisten hoitotoimenpiteiden äkillisiä muutoksia on vältettävä.

Elävästä linnusta ei saa nyppiä sulkia, höyheniä eikä untuvia.

10 §

Juotto ja ruokinta

Ankalle ja hanhelle annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä. Lintujen saatavilla on oltava riittävästi rehua ja juomavettä. Ruokinnassa on vältettävä rehun koostumuksen tai määrän äkillisiä muutoksia.

Ruokintaan ja juottamiseen tarkoitetut laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina. Ulosheet eivät saa liata rehua tai juomavettä. Ruokinta- ja juottopaikoilla on oltava riittävästi tilaa siten, että juomasta tai rehusta ei synny tarpeetonta kilpailua. Erityistä huomiota on kiinnitettävä lintujen juomapaikkojen sekä muiden vesiastioiden ympäristön pitämiseen riittävän kuivana.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan ankkojen, myskisorsat mukaan luettuina, ja hanhien pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (1190/1999).

Hallitusneuvos Tanja Viljanen

N:o 676

Valtioneuvoston asetus strutsieläinten suojelusta

Annettu Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta strutsieläinten pidossa. Tätä asetusta ei sovelleta strutsieläinten pitoon eläintarhassa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, strutsieläinten pidosta säädetään eläinsuojeluasetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *strutsieläimellä* strutsia, emua ja amerikannandua (tavallinen rhea);
- 2) *tarhalla* aidattua aluetta, jossa strutsieläimiä pidetään.

3 §

Tarhan yleiset vaatimukset

Tarhan maaston, kasvillisuuden ja maapohjan on oltava strutsieläinten tarhaukseen

sopiva. Tarhan ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton. Tarhan maapohjan on oltava sellainen, että se voidaan pitää kuivana.

Tarhan on oltava riittävän tilava ja siten suunniteltu, että lintu voi väistää toisen linnun hyökkäävää käytöstä. Samassa tilassa pidettävän linturyhmän koon on oltava sopivassa suhteessa lintujen ikään, sukupuoleen ja käytettävissä olevaan tilaan. Siitosryhmien väliset kontaktit on ehkäistävä tai, jos se ei ole ilman kohtuuttomia kustannuksia mahdollista, huolehdittava, että kontaktit eivät aiheuta niille tarpeetonta stressiä.

Ruokinta- ja juottoaikoilla on oltava riittävästi tilaa siten, että ryhmän kaikki linnut voivat syödä ja juoda samanaikaisesti eikä juomasta tai rehusta synny tarpeetonta kilpailua.

Tarhassa tai sen yhteydessä on oltava turvalliset ja asianmukaiset tilat ja välineet strutsieläinten tutkimista, käsittelyä ja muuta hoitoa sekä erottamista varten.

Ennen kuin strutsieläimiä sijoitetaan tyhjään tarhaan, tarha on tarkastettava huolellisesti ja sieltä on poistettava kaikki sellaiset esineet, joita strutsieläimet voivat niellä. Tar-

Neuvoston päätös 78/923/ETY (31978D0923); EYVL N:o L 323, 17.11.1978, s. 12,

Neuvoston päätös 92/583/ETY (31992D0583); EYVL N:o L 395, 31.12.1992, s. 21,

Neuvoston direktiivi 98/58/EY (31998L0058); EYVL N:o L 221, 8.8.1998, s. 23.

hauksen käynnistyttyä tarha on tarkastettava päivittäin. Tarhalla on oltava kyltti, jossa kielletään asiattomien pääsy tarhaan ja esineiden heittäminen ulkoaitaukseen.

4 §

Tarhan erityiset vaatimukset

Tarhan aitauksen pituuden ja leveyden on oltava riittävä siten, että strutsieläimet voivat juosta eikä niille aiheudu loukkaantumisen vaaraa. Tarhassa on oltava hiekkakylpyjä varten puhdasta hiekkaa vähintään 1,5 metriä x 1,5 metrin kokoinen ja 15 senttimetrin syvyinen alue. Täysikasvuisella emulla on oltava mahdollisuus kylpeä vedessä. Siitosryhmän tarhassa on oltava sopiva alue muni-
mista varten.

Tarhasta on oltava turvallinen pääsy eläinsuojaan. Tarhassa on tarvittaessa oltava lisäksi suojaa sateelta, tuulelta ja auringonpaisteelta. Jos tarhan maa on jäässä, se on hiekoitettava lintujen liukastumisen estämiseksi.

5 §

Tarhan aitaaminen

Tarhassa on oltava riittävän vahva ja korkea aita, joka estää tehokkaasti kaikkina vuodenaikoina strutsieläinten karkaamisen tarhasta sekä tarhan ulkopuolella olevien koirien ja muiden sellaisten eläinten pääsyn tarhaan, jotka voivat aiheuttaa haittaa tai vahinkoa strutsieläimille. Vierekkäiset tarhat on erotettava toisistaan siten, että aggressiiviset yhteenotot lintujen välillä estyvät. Aidan ja sen rakenteiden on oltava sellaisia, että strutsieläimet eivät vahingoita itseään. Aidan on oltava joustavasta materiaalista, joka kestää eläinten törmäykset. Aitauksessa ei saa olla liian ahtaita tai teräviä kulmia. Aidan on oltava helposti eläinten havaittavissa.

Jos aitaamiseen käytetään verkkoaitaa, verkon silmäkoon on oltava sellainen, etteivät linnut voi jäädä päästään tai jaloistaan kiinni aitaan. Aitaamiseen ei saa käyttää piikkilankaa tai yksinomaan sähköistettyä aitaa.

Täysikasvuisten strutsien tarhan aidan korkeuden on oltava vähintään 2 metriä ja 4—5 kuukauden ikäisten strutsien vähintään 1,6

metriä. Strutsien aidan on oltava verkkoaitaa vähintään 1,5 m:n korkeudelle asti. Aidan pystyolppien etäisyys toisistaan ei saa olla yli 4 metriä. Täysikasvuisten emujen tarhan aidan korkeuden on oltava vähintään 1,8 metriä ja 4—5 kuukauden ikäisten emujen vähintään 1,6 metriä. Täysikasvuisten rheojen tarhan aidan korkeuden on oltava vähintään 1,7 metriä ja 4—5 kuukauden ikäisten rheojen vähintään 1,5 metriä.

Aidat ja niihin liittyvät rakenteet on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita strutsieläimiä. Aidan kunto on tarkastettava säännöllisesti ja havaitut viat on korjattava viivytyksettä.

6 §

Eläinsuoja

Tarhassa tai sen yhteydessä on oltava eläinsuoja. Eläinsuojan on tarjottava strutsieläimille suojaa epäsuotuisilta sääolosuhteilta kuten pakkaselta, lumelta, jäältä, tuulelta, sateelta ja loskalta. Eläinsuojan on oltava vedoton ja kuiva. Sen lämpötilan, ilmanvaihdon ja valaistuksen on oltava siellä pidettävillä eläimille sopiva. Sähköjohdot on sijoitettava siten, että ne ovat lintujen ulottumattomissa.

Eläinsuojan sisäkaton korkeuden on oltava täysikasvuisille strutseille vähintään 3 metriä ja täysikasvuisille emuille ja rheoille vähintään 2,5 metriä. Oviaukon leveyden on oltava vähintään 1,5 metriä.

Eläinsuojan lattian on oltava karhea ja helposti puhdistettavissa. Poikastilojen lattian on oltava lämpöeristetty tai siinä on oltava lattialämmitys. Lattialla on käytettävä kuivikkeita. Kuivikkeen on oltava hiekkaa, sahapurua, sopivan mittaiseksi pilkottua olkea tai muuta sellaista imukykyistä ainetta, jota strutsieläimet eivät mielellään syö. Kuivikkeita ei kuitenkaan saa käyttää kolmen viikon ikäisten ja sitä nuorempien poikasten pitopaikassa. Yli kolmen viikon ikäisten poikasten pitopaikassa on ryhdyttävä käyttämään kuivikkeita ja niitä on lisättävä vähitellen.

Eläinsuojassa olevat eläinryhmät on pidettävä toisistaan erotettuina siten, että niiden väliset kontaktit eivät aiheuta eläimille tarpeetonta stressiä.

7 §

Karsinan ja tarhan pinta-ala

Strutsieläinten karsinan ja tarhan vähimmästilavaatimukset ovat liitteessä.

8 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Strutsieläinten hyvinvointi on tarkastettava vähintään kaksi kertaa päivässä. Strutsieläin on tarkastettava yksilöllisesti, jos se on yleistarkastuksen perusteella tarpeen. Jos tarkastuksessa havaitaan tavanomaisesta poikkeavaa, tilanteen selvittämiseksi ja korjaamiseksi on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin. Eläinten häiritsemistä on vältettävä erityisesti lisääntymisaikana.

Linturyhmän sisäisen arvojärjestyksen sekoittamista on vältettävä. Tuotaessa uusia lintuja tarhaan on kiinnitettävä erityistä huomiota sosiaalisten suhteiden uudelleen muodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin. Linnut, jotka suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat muuten vahingoittaa toisiaan, on pidettävä toisistaan erotettuina.

Strutsieläintä ei saa pitää muista strutsieläimistä erotettuna, ellei eläin ole sairas, vahingoittunut, muiden lintujen sortama tai erityisen hyökkäävä muita lintuja kohtaan.

Yli kolmen kuukauden ikäisiä strutsieläimiä ei saa pitää jatkuvasti eläinsuojassa. Jos säätila on strutsieläinten ulkona pitämiseksi sopimaton, sisälläpitoajan on oltava mahdollisimman lyhyt, eikä se saa olla yli kymmenen vuorokautta kuukaudessa. Strutsieläimen kastumista läpimäräksi on vältettävä. Jos strutsieläimiä tilapäisesti pidetään pidemmän aikaa eläinsuojassa, eläinsuojan on oltava valaistu päivänvaloa vastaavasti 10—12 tunnin ajan.

9 §

Käsittely ja kohtelu

Strutsieläimiä on käsiteltävä varovaisesti ja rauhallisesti. Äkillisiä vaihteluita päivittäisissä hoitotoimenpiteissä sekä jatkuvaa tai äkillistä melua on vältettävä.

Strutsieläinten poikasia on ohjattava liikkumaan mahdollisimman pian kuoriutumisen jälkeen. Jos säätila sallii, yli kolmen päivän ikäiset poikaset on päästettävä ulos päivittäin. Jos sääolosuhteet ovat epäsuotuisat, poikasten liikkumisesta on huolehdittava eläinsuojassa. Poikaset on totutettava tarvittaessa siirtymään ulkoitauksesta eläinsuojaan.

Elävästä strutsieläimestä ei saa nyppiä sulkia. Sulkia saa kerätä linnusta vain leikkaamalla sulka verilinjan yläpuolelta. Linnun siipi- tai pyrstösulista ei saa poistaa merkittävää osaa. Strutsieläimellä ei saa ratsastaa eikä sitä saa käyttää juoksukilpailussa.

10 §

Juotto ja ruokinta

Strutsieläimille annettavan rehun on oltava ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä täydennettyä. Ravinnon koostumuksessa erityistä huomiota on kiinnitettävä nivel- ja luustovaurioiden ehkäisemiseen. Strutsieläinten saatavilla on oltava niille sopivaa karkeaa ja tuoretta rehua. Alle kolmen kuukauden ikäisten poikasten saatavilla on oltava jatkuvasti rehua. Ruokinnassa on vältettävä äkillisiä ruokinnanmuutoksia. Eläinten saatavilla on oltava jatkuvasti juomavettä.

Yli viiden päivän ikäisten strutsieläinten saatavilla on oltava pieniä määriä sopivan kokoista soraa tai pieniä kiviä ruuansulatusta varten.

11 §

Lisääntyminen

Jos strutsieläimen munan hautominen keskeytetään, sikiön lopettamisesta on huolehdittava asianmukaisesti.

Jos strutsieläinten poikaset leimautuvat hoitajaansa, hoitajan on oltava poikasten kanssa päivittäin mahdollisimman paljon.

12 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan strutsieläinten pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuk-
sista annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (704/1997).

Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitusneuvos Tanja Viljanen

1. Strutsien pidossa noudatettavat vähimmäistilavaatimukset

Linnun ikä	Linturyhmän koko enintään	Karsinan vähimmäispinta-ala (m ²)	Tarhan vähimmäispinta-ala (m ² / lintujen lukumäärä)	Tarhan kokonaispinta-ala (m ²) vähintään
alle 4 päivää	40	1		
yli 4 päivää - 3 viikkoa	40	5	10/1	100
yli 3 viikkoa - 6 kuukautta	40 ¹⁾	15	10—40/1	100—1000 ³⁾
yli 6 kuukautta - 1 vuosi		30	800/3	1000
yli 1 vuosi - sukukypsyyss-ikä		30	1000/3	1000
täysikasvuinen	2)	30	2000/3	1000

¹⁾ Edellyttäen, että strutsinpoikaset ovat keskimäärin samankokoisia.

²⁾ Jos useampaa kuin yhtä siitosryhmää pidetään samalla alueella, on erityisen tärkeää, että linnuilla on riittävästi suojaa ja lisätilaa välttää toisiaan sekä, että ryhmät voidaan tarvittaessa erottaa toisistaan.

³⁾ Tila on suhteutettava linnun ikään.

2. Emujen pidossa noudatettavat vähimmäistilavaatimukset

Linnun ikä	Linturyhmän koko enintään	Karsinan vähimmäispinta-ala (m ²)	Tarhan vähimmäispinta-ala (m ² / lintujen lukumäärä)	Tarhan kokonaispinta-ala (m ²) vähintään
alle 4 päivää	40	1		
yli 4 päivää - 3 viikkoa	40	5	5	75
yli 3 viikkoa - 6 kuukautta	40 ¹⁾	10	20	100—500 ³⁾
yli 6 kuukautta - 1 vuosi		20	150	500
yli 1 vuosi - sukukypsyyss-ikä		20	200	500
täysikasvuinen	1+1 ²⁾	30	250	500

¹⁾ Edellyttäen, että emunpoikaset ovat keskimäärin samankokoisia.

²⁾ Jos useampaa kuin yhtä siitosryhmää pidetään samalla alueella, on erityisen tärkeää, että linnuilla on riittävästi suojaa ja lisätilaa välttää toisiaan sekä, että ryhmät voidaan tarvittaessa erottaa toisistaan.

³⁾ Tila on suhteutettava linnun ikään.

3. Rheojen pidossa noudatettavat vähimmäistilavaatimukset

Linnun ikä	Linturyhmän koko enintään	Karsinan pinta-ala (m ²) vähintään	Tarhan vähimmäispinta-ala (m ² / lintujen lukumäärä)	Tarhan kokonaispinta-ala (m ² /vähintään)
alle 4 päivää	40	1		
yli 4 päivää - 3 viikkoa	40	5	5	75
yli 3 viikkoa - 6 kuukautta	40 ¹⁾	10	20	100—500 ³⁾
yli 6 kuukautta - 1 vuosi		20	150	500
yli 1 vuosi - sukukypsyyss-ikä		20	200	500
täysikasvuinen	1+1 ²⁾	30	250	500

¹⁾ Edellyttäen, että rheanpoikaset ovat keskimäärin samankokoisia.

²⁾ Jos useampaa kuin yhtä siitosryhmää pidetään samalla alueella, on erityisen tärkeää, että linnuilla on riittävästi suojaa ja lisätilaa välttää toisiaan sekä, että ryhmät voidaan tarvittaessa erottaa toisistaan.

³⁾ Tila on suhteutettava linnun ikään.

N:o 677

Valtioneuvoston asetus kalkkunoiden suojelusta

Annettu Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään eläinsuojelulain (247/1996) 4 §:n 2 momentin, 5 §:n 2 momentin ja 6 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään eläinsuojelusta kalkkunoiden pidossa.

Sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, eläinten pidosta säädetään eläinsuojelulain asetuksessa (396/1996).

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan *kalkkunalla* lintulajiin *Meleagris gallopavo ssp.* kuuluvaa lintua.

3 §

Pitopaikan yleiset vaatimukset

Kalkkunoiden pitopaikan on oltava materiaaleiltaan, rakenteiltaan ja muilta ominaisuuksiltaan sellainen, että kalkkunoiden vahingoittumisen vaara on mahdollisimman vähäinen.

Kalkkunoiden pitoon tarkoitettujen eläinsuojien sisäpintojen sekä kalkkunoiden pitoon tarkoitettujen varusteiden ja laitteiden on oltava helposti puhtaana pidettäviä ja desinfioitavissa. Pintakäsittelyyn ei saa käyttää puunsuoja-aineita, maaleja tai muita aineita siten, että ne voivat aiheuttaa kalkkunoiden myrkytyksen.

Kalkkunoiden pitoon tarkoitetut tilat on rakennettava tai sijoitettava siten, että kalkkunoilla on kuulo- ja näköyhteys pitopaikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Eläinsuojat, aitaukset, varusteet ja laitteet on pidettävä puhtaina ja hyvässä kunnossa siten, että ne eivät vahingoita kalkkunoita eivätkä vaaranna niiden terveyttä tai hyvinvointia. Kuolleet kalkkunat on poistettava pitopaikasta viipymättä. Kaikki tilat, laitteet ja välineet, joiden kanssa kalkkunat ovat kosketuksissa, on puhdistettava ja desinfioitava perusteellisesti ennen kuin uusi kalkkunaerä tuodaan sisään.

Kalkkunoiden hoitajan on varauduttava hätätilanteisiin ja hänellä on oltava käytettävissä tarvittavaa pelastus- ja palontorjuntavälineistöä. Eläinsuojassa on huolehdittava jyr-sijöiden ja muiden haittaeläinten torjunnasta.

4 §

Pitopaikan erityiset vaatimukset

Pitopaikassa on oltava kalkkunoille sopiva sisustus ja varustus sekä sellaista materiaalia, jonka avulla kalkkunat voivat toteuttaa lajinomaisia käyttäytymistarpeitaan, kuten esimerkiksi kylpemistä hiekassa tai pehkuksessa, sukimista tai muuta kehon hoitamista.

Kalkkunaa saadaan pitää vain lattiakasvatustusjärjestelmässä. Kalkkunoiden pitopaikan

lattian on oltava niille sopivasta materiaalista sekä sellainen, että se ei vahingoita kalkkunoita eikä vaaranna niiden terveyttä tai hyvinvointia. Pitopaikan lattian on oltava kiinteäpohjainen lukuun ottamatta juomalaitteiden välittömässä läheisyydessä olevaa lattiaa, joka voi olla roiskeveden poistamiseksi viemäriä, sekä kalkkunaemojen pesien edessä niiden puhtaanapitämiseksi olevaa ritilää. Pitopaikan lattialla on oltava riittävästi asianmukaista pehkuu, joka on pidettävä sopivan kuivana.

Samassa tilassa pidettävän kalkkunaryhmän koon on oltava sopivassa suhteessa lintujen ikään, kokoon, sukupuoleen ja käytävissä olevaan tilaan. Kalkkunoiden on pitopaikassa pystyttävä seisomaan normaalissa asennossa, kääntymään, räpyttelemään, sukimaan, toteuttamaan kalkkunoille tyypillisiä sosiaalisia käyttäytymismuotoja ja pakemaan muita kalkkunoita. Kalkkunoiden makuualueen on oltava riittävän tilava siten, että kalkkunat mahtuvat samanaikaisesti makuulle.

Siitokseen käytettävillä kalkkunaemoilla on oltava asianmukaiset pesätilat munintaa varten. Pesätiloja on oltava riittävästi, ja ne on suunniteltava ja sijoitettava siten, että emot voivat olla pesätiloissa muiden kalkkunoiden niitä häiritsemättä.

5 §

Eläinsuojan olosuhteet

Eläinsuojan ilmanvaihdon on oltava sellainen, että ilman kosteus, ilman virtausnopeus, pölyn määrä tai haitallisten kaasujen pitoisuudet eivät kohoa haitallisen korkeiksi. Lämpötilan on oltava eläinsuojassa pidettävälle kalkkunoille sopiva.

Jos eläinten terveys ja hyvinvointi on riippuvainen koneellisesta ilmanvaihtojärjestelmästä, eläinsuojassa on oltava mahdollisuus eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän ilmanvaihdon järjestämiseen myös koneellisen ilmanvaihtojärjestelmän häiriöiden aikana. Koneellisessa ilmanvaihtojärjestelmässä on oltava hälytysjärjestelmä, joka antaa hälytyksen toimintahäiriön sattuessa. Hälytysjärjestelmän toimivuus on testattava säännöllisesti.

Poikasia lukuun ottamatta kalkkunoiden pitopaikassa on käytettävä 24 tunnin valaistusrytmiä siten, että vuorokauteen sisällytetään riittävän pitkä yhtäjaksoinen pimeä aika. Käytettäessä pääasiassa luonnonvalaistusta ikkunat on sijoitettava siten, että valo jakautuu tasaisesti eläinsuojan eri osiin.

Kalkkunoiden pitopaikan melutaso on pidettävä mahdollisimman alhaisena. Jatkuva tai äkillistä melua on vältettävä, eivätkä kalkkunat saa olla jatkuvasti alttiina melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)).

6 §

Laitteet ja välineet

Kalkkunoiden pitoon, juottoon ja ruokintaan tarkoitetuista laitteista ja välineistä ei saa aiheutua kalkkunoille vahingoittumisen vaaraa.

Ruokintakouruja, -astioita tai muita ruokintalaitteita on oltava riittävä määrä, ja ne on sijoitettava siten, että kaikki pitopaikan kalkkunat saavat riittävästi rehua.

Kalkkunoiden pitopaikassa on oltava riittävä määrä juomapaikkoja. Vesiastiat, -kourut ja muut juottolaitteet on sijoitettava siten, että ne ovat kaikkien pitopaikan kalkkunoiden ulottuvilla.

Jos pitopaikassa käytetään automaattisia ruokinta- ja juottolaitteita, kalkkunat on totutettava niiden käyttämiseen.

Ilmastointi- ja ruokintalaitteiden sekä muiden laitteiden ja välineiden on oltava sellaisia, että ne aiheuttavat mahdollisimman vähän melua.

7 §

Ulkotarha

Jos kalkkunoilla on mahdollisuus päästä ulos, eläinsuojasta ulos johtavan kulkureitin on oltava kalkkunoille turvallinen. Ulkotarhassa ei saa olla rakenteita tai esineitä, jotka saattavat vahingoittaa kalkkunoita. Tarhan pohjan on oltava sellainen, että se voidaan pitää kuivana. Ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton.

Ulkotarhan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon kalkkunoiden ikä, koko ja aktiivi-

suus sekä niiden lukumäärä. Jos kalkkunoilla ei ole mahdollisuutta päästä ulkotarhasta sisätiloihin, kalkkunoiden käytössä on oltava sopivia säänsuojia.

Ulkotarhan aitojen on oltava kalkkunoille sopivasta materiaalista ja niille turvallisia. Aidat on pidettävä hyvässä kunnossa siten, että estetään kalkkunoiden vahingoittuminen ja karkaaminen. Jos aitaamiseen käytetään verkkoaitaa, verkon silmäkoon on oltava sellainen, että kalkkunat eivät voi jäädä siihen kiinni.

8 §

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Kalkkunoiden hyvinvointi on tarkastettava riittävän usein, kuitenkin vähintään kaksi kertaa päivässä. Sairas tai vahingoittunut kalkkuna on tarkastettava useammin. Kalkkunoiden terveyden ja hyvinvoinnin tarkastukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota uuden kasvuserän saapuessa tilalle, kalkkunoiden lisääntymisaikana tai kun hoito-olosuhteissa muutoin tapahtuu merkittäviä muutoksia.

Hyvinvoinnin tarkastuksessa on kiinnitettävä huomiota kalkkunoiden käyttäytymiseen, liikkumiseen, yleiskuntoon, mahdollisten vammojen tai loisten esiintymiseen, juomaveden ja rehun kulutukseen sekä kasvuun tai munantuotantokykyyn. Kalkkuna on tarkastettava yksilöllisesti, jos se yleistarkastuksen perusteella on tarpeen. Jos tarkastuksessa havaitaan jotain tavanomaisesta poikkeavaa, on ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin asian selvittämiseksi ja korjaamiseksi.

Kalkkunaryhmiä yhdistettäessä tai tuotassa uusia kalkkunoita ryhmään on erityistä huomiota kiinnitettävä sosiaalisten suhteiden uudelleenmuodostumisesta mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin. Kalkkunaryhmän sisäisen arvojärjestyksen sekoittamista on vältettävä. Kalkkunat, jotka suhtautuvat toisiinsa vihamielisesti tai saattavat muutoin vahingoittaa toisiaan, on pidettävä erillään toisistaan.

Kasvatettava kalkkunakanta on pyrittävä valitsemaan siten, että niiden hyvinvointi voidaan turvata kasvatuksen loppuun saakka.

9 §

Käsittely ja kohtelu

Kalkkunan pitopaikassa on vältettävä tarpeetonta melua. Kalkkunat on otettava kiinni ja siirrettävä rauhallisesti, ja niitä käsiteltäessä on noudatettava erityistä varovaisuutta. Ennen kuin kalkkunoita otetaan kiinni tai siirretään pitopaikasta, on poistettava sellaiset laitteiden ja välineiden aiheuttamat esteet, jotka voivat vahingoittaa kalkkunoita.

Kalkkunat on nostettava ja kannettava yksitellen. Kalkkunaa ei saa nostaa eikä kantaa yhdestä jalasta eikä sitä saa käsitellä siten, että kalkkunan pää roikkuu alaspäin muutoin kuin hetkellisesti sitä nostettaessa tai siirrettäessä.

Päivittäisten hoitotoimenpiteiden äkillisiä muutoksia on vältettävä.

Kalkkunoita saa keinosiementää ainoastaan pätevä henkilö ja vain erityistä varovaisuutta noudattaen. Keinosiemennettävien kalkkunoiden on oltava terveitä ja hyväkuntoisia.

Kalkkunat on poikasiässä totutettava hoitaajaansa riittävän usein ja varovasti tapahtuvalla käsittelyllä. Poikaset on totutettava pitopaikkaan, olosuhteisiin ja hoitotoimenpiteisiin.

10 §

Juotto ja ruokinta

Kalkkunoiden saatavilla on oltava riittävästi ravintoainekoostumukseltaan niille sopivaa rehua sekä jatkuvasti juomavettä.

Ruokinta- ja juottolaitteiden korkeutta on säädettävä kalkkunoiden kasvun mukaan siten, että kaikki kalkkunat voivat vaikeuksitta syödä ja juoda. Juomaveden ja tarvittaessa myös rehun kulutusta on pystyttävä seuraamaan. Ruokinta- ja juottopaikoilla on oltava riittävästi tilaa siten, että juomasta tai rehusta ei synny tarpeetonta kilpailua.

Kalkkunoiden ruokintaan ja juottamiseen tarkoitetut laitteet ja välineet on pidettävä puhtaina. Ulosteet eivät saa liata rehua tai juomavettä. Ruokinnassa on vältettävä rehun koostumuksen tai määrän äkillisiä muutoksia.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

Helsingissä 8 päivänä heinäkuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Tällä asetuksella kumotaan kalkkunoiden pidolle asetettavista eläinsuojeluvaatimuksista annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (100/2002).

Hallitusneuvos Tanja Viljanen

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 672—677, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1237-3419